

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

D. D. P. B.

Coll. No. 678

Title Syānta - bādhiṇī

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 678 Subject : Puranic lit.

Title : Gītārtha-bodhinī

Author : Vāmana Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 9.3" by 6.3" Extent : 26 foll.

Language : Marathi Script : Devanagari

Remarks : —

गी.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वामन ॥ ॥ बोलिलानवमाध्यायीपश्यमेघोग
मेश्वरं ॥ कीं पाहेमजईशाचीविश्वनिर्माणयुक्तिहे ॥ १ ॥ दोरीसर्पतसेविश्वमदूषीपरिदोर
पीं ॥ विश्वसर्पीनसेअंतीसर्पदोरांतहीनसे ॥ २ ॥ मातींतघटतोमिथ्याघटीमा-
तीनयास्तव ॥ मातीमध्येनघटहीकींतोवस्तुदुजीनसे ॥ ३ ॥ मातींतमातीचअ-
सेघटभासेनसोनियां ॥ तरिपार्थीकरीऐशीविश्वात्मत्वउपासना ॥ ४ ॥ आतांतूं
जीवनुजलाजालेंज्ञानअसेंजरी ॥ यथास्थितसमग्रत्वेनयेअनुभवाजग ॥ ५ ॥
निर्धर्मआत्माभाझाहीतुझाहीएकतोपरी ॥ उपाधिसर्वज्ञभाझाअविद्यायुक्त-
तोतुझा ॥ ६ ॥ भाझाप्रसादेतूंजाताहोशीसर्वज्ञहीपरी ॥ जाणसीतत्वयात्रातेंनप्रपे-
चींविचित्रता ॥ ७ ॥ पाणिएकस्रवणीचाकळतांसर्वभूषणीं ॥ स्रवणीनत्वकळलेंपरि-
नेणेंचिकुसरी ॥ ८ ॥ कसाकायअळंकारकेव्हडाकायकुसरी ॥ हेंकळेनातसेविश्व
नयेअनुभवावरें ॥ ९ ॥ तरिदृष्टीस्रवणीतदेतांसर्वस्रवणें ॥ कांहींदिसेदिसेनीजेंते
हीतेंचिनसंशय ॥ १० ॥ याभावेगगनीवायुद्विधात्यामाजिचंचळ ॥ कळेनयेअनु-
भवास्थिरतोहिनभीचकीं ॥ ११ ॥ स्वरूपींयेरितीविश्वभावीतूंह्याणऊनियां ॥

अ

११

१
 बोलिलानवमाध्यायीं भगवान् अर्जुनाप्रती १२ ॥ परंतु येथें तो न्यायवादला अ
 र्जुनासकीं ॥ पाकक्रियाशिकवितोकल्पवृक्षस्थानुरा ॥ १३ ॥ हादोषभागणारा
 चाकल्पिलें कल्पवृक्षदे ॥ तरीयाचेन पाहोकां विश्वरूपयथास्थित ॥ १४ ॥ प्रार्थनि
 कल्पतरुहाजगद्गुरुअसेरिती ॥ कींदाखवीं विश्वरूप तरीदावीलनिश्चित ॥ १५ ॥
 संकल्पनवमाध्यायीं अर्जुनाचे मनीं असा ॥ परीएकापुढें एकप्रसंगें शब्दचालि
 ले ॥ १६ ॥ आईकुनीविभूतीतें पूर्वाध्यायांत शेवटीं ॥ माझ्यान एक्या अंशं हीवि
 श्वहें बोलिलाअसे ॥ १७ ॥ तरीहें एवढें विश्वजें अतर्क्य मनासही ॥ तें अनंतस्वरू
 पांत पाहों कोणे रीतीअसें ॥ १८ ॥ प्रार्थनाहें करूं पाहेपरंतु अधिकारही ॥ पाहिजेत
 रितो जालाप्रवणे हरिचा मुखें ॥ १९ ॥ मीमारणारभीष्मादिमरणारअसा मय ॥ हो
 तासर्वहितोगेला रूपेनें श्रीहरीतुझ्या ॥ २० ॥ आतांतुझे विश्वरूप दाखवीह्मणवोनि
 यां ॥ प्रार्थितां उत्तमश्लोकसमश्लोकीअतः पर ॥ २१ ॥ ॥ अथंग ॥ ॥ न
 वमाध्यायींबोलिला ॥ पश्यमे योगमैश्वरबोला ॥ १ ॥ कीं पाहें रे ममईशाची ॥ विश्व
 निर्माणयुक्तीची ॥ २ ॥ मजमाजीविश्वनसे ॥ विश्वामाजीं मीनादिसें ॥ ३ ॥ विश्वपर

गी.

ब्रह्मदोरा ॥ त्याही जाणवीविचारा ॥ ४ ॥ येथें संशयोवादला ॥ विश्वरूपानभेटला ॥ ५ ॥
 तरीहाहोयकल्पतरू ॥ मागतांच देईलवकरू ॥ ६ ॥ मगकाळजीतेवायां ॥ ऐसानि
 श्चयकरोनियां ॥ ७ ॥ पुढें येका मार्गें येक ॥ श्लोकविभूतीकौतुक ॥ ८ ॥ ऐकतां नापें
 शेवटी ॥ अपूर्वताकृष्णागंठी ॥ ९ ॥ एकांशेनस्थितोजगत् ॥ पार्थजालाआशंकी
 त ॥ १० ॥ तेचप्रत्यक्षापाहावें ॥ येकादश्रुतेणें भावें ॥ ११ ॥ तुकायेकदेशों आला ॥ ए-
 कदेशीं वावजाला ॥ १२ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥
 मदनुग्रहाय परमंगुह्यमध्यात्मसंस्थितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहो
 यं विगतो मम ॥ १ ॥ ॥ सम ॥ ॥ अनुग्रहार्थजें माझ्यागुह्य अध्या
 त्मकेवळ ॥ तुवांबोलिलेलें तेणें माझाहो मोहनासला ॥ १ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥
 अध्यात्मगुह्यउत्तमजें वचन अनुग्रहार्थमजकथिलें ॥ तेणें मोहनिमालाज्ञानामृत
 हें स्वयें चित्तांकथिलें ॥ १ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ मोहुपरकिन्हींदया अध्या-
 तमप्रगलाय ॥ वचनतुझ्यारेकूनतहि मोहगयोनसाय ॥ १ ॥ ॥ ओवी
 ॥ अर्जुनह्मणोचक्रपाणी ॥ अध्यात्मनिरोपिलें कृपाकरुनी ॥ जेबोलिलें तुझी

अ

११

आपुलेंवचना ॥ तेणें मोहगेला माझा ॥ १ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ पा
 लोनिचां लोटांगण ॥ करी आपण विनंती ॥ १ ॥ मोझ्या अचुग्रहास्तव ॥ वासुदेव
 कृपाळू ॥ २ ॥ केवळ गुह्य जें अध्यात्म ॥ ऋषी उत्तम नेणाती ॥ ३ ॥ तुवां बोधिलें तेणें
 ची ॥ व्यामोहाची बोलवण ॥ ४ ॥ जालों पूर्ण परिचेका ॥ शब्दांतुका बुझतो ॥
 ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ भवाप्ययोहि भूतानां श्रुतौ विस्त
 रशो मया ॥ त्वत्तः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥ २ ॥ ॥ स
 म० ॥ ॥ सृष्टिसंहारभूतांचे विस्तार तुज पासुनी ॥ ऐकिले पद्यपत्राक्षदिव्यमाहा
 त्म्य हे तुझे ॥ २ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ उद्भवलय भूतांचे अव्ययमाहात्म्य ही
 कुराध्यक्षा ॥ हे दोनि ऐकियेले तुज पासुनि विस्तरेच कमळाक्षा ॥ २ ॥ ॥ दोहरा
 जीवन की उत्पत्त सुनी और प्रलय की रीत ॥ कहि जो तुम विस्तार सो आत्म की सचनी
 त ॥ २ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ भूतांची उत्पत्ती प्रलयो ॥ तो तुझा पासो नि
 ऐकिला अनुभवो ॥ तूं कमलपत्राक्ष देवो ॥ महात्म्य अधिकिलें तुझे ॥ २ ॥ ॥ अ
 भंग ॥ ॥ सृष्टिसंहारभूतांचें ॥ निश्चय साचें तुज पून ॥ १ ॥ तुज पासुनि विस्तारा ॥ चर

चर आघवे ॥ २ ॥ पद्यदळाक्षामाहात्म ॥ मनोरम हे तुझे ॥ ३ ॥ दिव्य ऐकिलें तुक्यानें
 ॥ भरवशानें कटला ॥ ४ ॥ २ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ एवमेतद्यथात्थत्वमात्मा
 नं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ ॥ सम० ॥
 ॥ बोलसी आपणातें हे असेंच परमेश्वरा ॥ विश्वरूप तुझे पाहों इच्छितो पुरुषोत्तमा ॥
 ३ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ यापरि बोलसि जे सें इच्छित सें पाहया सिरूपतसे ॥ पाहों
 इच्छितसे मी तुझे दर्शनी स्वरूप अद्भुतसे ॥ ३ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ योहि जो हो क
 हत हो हरि तु अपनें सेव ॥ देखों चाहत हो अबें रूपतिहारो देव ॥ ३ ॥ ॥ ओवी ॥
 ॥ परम ऐश्वर्य सांगीतलें ॥ तें उत्तम म्या आइकिलें ॥ आतां मनी उपजलें ॥ जे पाहवें रू
 प तुझे ॥ ३ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ आपणातें हे बोलसी ॥ आशां के सिपरिहारू ॥ १ ॥
 परमेश्वरा गा ऐसेंची ॥ करि रूपेची कवृष्टी ॥ २ ॥ विश्वरूप तुझे पाहों ॥ तेणे चिहों निः
 शंक ॥ ३ ॥ इच्छितो मी पुरुषोत्तमा ॥ जिंका क्षमा तुक्याची ॥ ४ ॥ ३ ॥ ॥ श्लोक
 ॥ ॥ मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्श
 यात्मानमव्ययम् ॥ ४ ॥ ॥ सम० ॥ ॥ पाहवें म्यां जरि असें समर्थ मा

निसीतरी॥ अव्यया आपणातेतुं दावी योगेश्वरामज॥४॥ ॥आर्या॥
 ॥योग्यअसेंकीतुजसीपाहावयालामनांतभावावे॥ मजयोगेशामजकाअव्ययईशस्वरूप
 दावावे॥४॥ ॥दोहरा॥ ॥देखतजोगमोहिजोजानतहेजदुराय॥अविना
 शीनिजरूपवोदीजोमोहिबताय॥४॥ ॥ओवी॥ ॥जरीमजदाखळयेदुल
 ॥पाहावेऐसेंअसेल॥तरितेअपूर्वनवल॥दाखवीअव्ययरूपतुझे॥४॥ ॥असंग
 ग॥ ॥जरिअसेंपाहोयेमी॥दिसेकर्मअधिकारु॥१॥समर्थामानिसीतरी॥रु
 पाकरीमहाराजा॥२॥आपणातेतुंअव्यया॥योगनिलयादाखवी॥३॥अधिकारुतु
 झ्यासुखे॥तुकयासुखेजालासी॥४॥ ॥श्लोक॥ ॥श्रीभगवानुवाच॥
 ॥पश्यमेपार्थरूपाणिशतशोथसहस्रशः॥नानाविधानिदिव्यानिनानाव
 र्णाकृतीनिच॥५॥ ॥सम०॥ ॥पाहेमाझीशतशतेरूपेपार्थासहस्रशः॥
 नानाप्रकारचीदिव्येजीनानावर्णआकृती॥५॥ ॥आर्या॥ ॥माझीरूपेपाहा
 कौतेयातूंसहस्रशशतश॥नानावर्णजयांतहिप्रकारनानाहिआकृतीहितश॥५॥
 ॥दोहरा॥ ॥अर्जुनअबतुंदेखिरेशतसहस्रममरूप॥बहुतभातिहैदि

व्यजोनानावरनअरूप॥५॥ ॥ओवी॥ ॥देवह्मणेपार्थारूपपाहे॥शत
 सहस्रअनूपमहे॥नानावर्णाचीसोये॥नानाकृतीआसती॥५॥ ॥असंग
 ॥ ॥हरिरेपार्थाचीयेस्तुती॥तोश्रीपतीसाहेना॥१॥ह्मणेउदारवाक्याने॥श
 तशतानेपश्यमे॥२॥सहस्रशेरूपेपार्था॥त्यांतवृथानाकोणी॥३॥दिव्यनानाप्रका
 रची॥आकृतिचींभिन्नले॥४॥जेकांवेधकतुकयाचे॥मीपणाचेमुळनाशी॥५॥५
 ॥ ॥श्लोक॥ ॥पश्यादित्यान्वसूरुद्रानश्विनौमरुतस्तथा॥
 बहून्यदृष्टपूर्वाणिपश्याश्चर्याणिभारत॥६॥ ॥सम०॥ ॥पाहेदे
 ववसूरुद्रमरुतअश्विनिपुत्रही॥पाहेनाहीदेखिलींतींनवलेबहुभारता॥६॥
 ॥आर्या॥ ॥माझेरूपीपाहातुंबसूरुद्रामरुद्रणासत्य॥पूर्वनिदेखिलीं
 जींआश्चर्येभारतामहासत्य॥६॥ ॥दोहरा॥ ॥देखेरुद्रआदित्यबसू
 अश्विनिसुतमोमाहि॥औरअचरजरूपजेपहिलेदेखेनाहि॥६॥ ॥ओवी
 ॥ ॥आदित्यरुद्रवसूपाहे॥अश्विनीदेवमरुद्रणतेहे॥हेपूर्वदेखिलेनोहे
 ॥आश्चर्यरूप॥६॥ ॥असंग॥ ॥वसूरुद्रदेवपाहे॥आणिपुत्रहेअश्वि

नी॥१॥ देखिलें तेनाही पाहे॥ मगतूला हो घेविला॥२॥ पारता हे बहून वळ॥ पूर्वी
 बोले अदृष्ट॥३॥ तुकयाचा भाव जेसा॥ हरिते साबो लिला॥४॥६॥ ॥श्लो
 क॥ ॥ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्यसचराचरं॥ मम देहे गुडाकेशाय
 चान्यद्रूपमिच्छसि॥७॥ ॥सम०॥ ॥ एकत्र माझ्या देही पाहे आजि
 चराचर॥ विश्व सर्व गुडाकेशा जे पाहूं अन्य इच्छित॥७॥ ॥आर्या॥ ॥ मा
 झा एका वयवी जग सारें तू पाहा चराचरें॥ आणिक पाहों इच्छि सिजे तू ते ही इथें चिसं
 चरतें॥७॥ ॥दोहरा॥ ॥ येक ठौर मोहि देह मोथिर चरहे समाय॥ देखो
 च हत जो कलु सो उदेत दिवाय॥७॥ ॥ओवी॥ ॥ जग अवघें ये काठार्या॥ च
 राचर व्यापोनि ही॥ याहूनि आणिक इच्छि सी काहीं॥ तें माझे देही पाहे पार्या॥७॥
 ॥अभंग॥ ॥ देही माझ्या येकत्र॥ भरीव पात्र न्याहाळी॥१॥ चराचर पाहे
 आजी॥ कोठें न दुजी कल्पना॥२॥ गुडाकेशा सर्व विश्वा॥ मी विसावा अक्षयी॥३॥
 जें एकदां पाहिलिया॥ इच्छा तुकयाची गेली॥४॥७॥ ॥श्लोक॥ ॥ न
 तु मां शक्यं सेद्रूपमनेनैव स्वचक्षुषा॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमै

श्वरम्॥८॥ ॥सम०॥ ॥ परियाच स्वदृष्टीनें पाहों नशक सी मज॥ दिव्य दृ
 ष्टी तु ते दे तो पाहे ईश्वर योग हा॥८॥ ॥आर्या॥ ॥ पार्या या दृष्टीनें मला पाहाया
 समर्थ तू नाहीं॥ दे तो तुजला चक्षु दिव्य तया नें हि रूप हे पाहीं॥८॥ ॥दोहरा॥
 ॥ इन नयन न हि देखियें दिव्य देउं दृग तोय॥ ईश्वर जोग सहज तू जें से देखे मोय॥
 ८॥ ॥ओवी॥ ॥ याच मंचक्षू नें न देखे मज॥ ज्ञान चक्षू दे तो तुज॥ मग ई
 श्वर योग सहज॥ पाहा सील तू॥८॥ ॥अभंग॥ ॥ परियाच स्वदृष्टीनें॥ अदे
 खणें होइला॥१॥ मज पाहों नशक सी॥ हें मान सी उमजलां॥२॥ तु ते दे तो दिव्य दृष्टी॥
 जेणे कष्टी ना हो सी॥३॥ पाहे ईश्वरी हा योग॥ निरुद्ये ग तुकयाचा॥४॥८॥
 ॥श्लोक॥ ॥ संजय उवाच॥ ॥ एवमुक्ता त तो राजन् महायोगेश्वरो हरिः॥
 दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम्॥९॥ ॥सम०॥ ॥ ऐसे बोले
 नियां राया महायोगेश जो हरि॥ पार्था सिदा विता जाला रूप जें परमेश्वर॥९॥
 ॥आर्या॥ ॥ श्रीपतियोगेश्वर तो बोलुनि ऐसे पृथा तनू जाला॥ आ
 पुलें ईश्वर रूप प्रेम मंगत्या सिदा विता जाला॥९॥ ॥दोहरा॥ ॥ जोगे

५
 श्वर श्रीलुष्णाजूकह्योवचनयाभाय ॥ परमरूपईश्वरजूहोसोदीनोप्रगटाय ॥ १ ॥
 ॥ ओवी ॥ ॥ संजयहणेरया ॥ ऐसेंवास्तुदेवबोलेनियां ॥ आपु
 लेईश्वरत्वधनंजया ॥ निजविश्वरूपदाविनाजाला ॥ १ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ उ
 ल्हासलासंजयोबोले ॥ हेंऐकिलेंकींनाही ॥ १ ॥ रायाऐसेंबोलेनियां ॥ पार्थप्रियाश्री
 लुष्णा ॥ २ ॥ महायोगेशजोहरी ॥ दावीसारीस्वकळा ॥ ३ ॥ रूपश्रेष्ठपरमेश्वर ॥ करी
 गोचरतुकयासी ॥ ४ ॥ १ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्रुत
 दर्शनम् ॥ अनेकदिव्याभरणंदिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ १० ॥ ॥ सम ॥
 ॥ नानानेत्रमुखेंज्यांतनानाअद्भुतदर्शनें ॥ नानाआभरणेंदिव्येंनानाधरिलिआयु
 धें ॥ १० ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ नानाज्यांतमुखनयनबहुअद्भुतदर्शनेंहिजेयु
 क्त ॥ नानादिव्याभरणेंनानादिव्यायुधेंहिउद्युक्त ॥ १० ॥ ॥ दोहरा ॥
 ॥ बहुआननलोचनबहुतदेखतअचरजहोत ॥ भोगितनानामुखनशास्त्रअनेकउ
 दौत ॥ १० ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ अनेकनयनमुखें ॥ अनेकअद्भुतरूपेंदेखें ॥
 दिव्याभरणेंअनेकें ॥ दीप्तिमंतआयुधेंजयामाजी ॥ १० ॥ ॥ अभंग ॥

गी०
 ॥ नानानेत्रमुखेंज्यांत ॥ जेविकांतसौम्यहि ॥ १ ॥ नानादर्शनेंअद्भुत ॥ पाहातां
 मुक्तपातका ॥ २ ॥ दिव्यनानाआभरणें ॥ दिशाजेणेंसमजेना ॥ ३ ॥ आयुधेंनाना
 तीक्ष्णकरीं ॥ तुकयाशिरीवंदीतू ॥ ४ ॥ १० ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ दि
 व्यमाल्यांबरधरंदिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयंदेवमनंतंविश्वतोमु
 खम् ॥ ११ ॥ ॥ सम ॥ ॥ दिव्यपुष्पेंदिव्यवस्त्रेंदिव्यगंधेंविभूषि
 त ॥ दिव्यसर्वाश्चर्यमयअनंतजगदात्मक ॥ ११ ॥ ॥ आर्या ॥
 धरिदिव्यलेपद्योतकजेंधरितीदिव्यज्यांतपुष्पवट ॥ जेंसर्वाश्चर्यमयहिजेविश्वोन्मु
 खअनंतनिष्कपट ॥ ११ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ दिव्यहारदेख्योवसनदि
 व्यस्रगंधलगाय ॥ आपरूपमुखदुतिनेंसोभतनानाभाय ॥ ११ ॥ ॥ ओ
 वी ॥ ॥ दिव्यमाळाआणिपीतांबरधारण ॥ दिव्यगंधाचेंलेपन ॥ सर्वअपू
 र्वरूपपाहातांगहन ॥ दशदिशामाजीसन्मुख ॥ ११ ॥ ॥ अभंग ॥
 ॥ दिव्यपुष्पांवस्त्रांदिव्य ॥ मूर्तिभव्यरूपाच्या ॥ १ ॥ दिव्यगंधाविभूषिता ॥ वास्तुवा
 तादिबेडें ॥ २ ॥ दिव्यसर्वाश्चर्यमय ॥ जाहलाकोतेयविस्मित ॥ ३ ॥ जगदात्मकजोअनं

तु ॥ तुकासंतज्यासाठीं ॥ ४ ॥ ११ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ दिविसूर्यसहस्रस्यभ
 चेद्यगपदुस्थिता ॥ यदिभाःसहशीसास्याद्रासस्तस्यमहात्मनः ॥ १२ ॥ ॥ स
 म० ॥ ॥ नभीसूर्यसहस्रांचें तेज एकसरे उठे ॥ महात्मयाचा तेजानी तरिते न करी स
 री ॥ १२ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ जेव्हां गगनामाजी एकसरे उगवती सहस्ररबी ॥ तेव्हां
 महात्मयाच्या कांतीची सरिनकांति ते मिरवी ॥ १२ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ सहस्रकि
 रन आकासमें पुरीरह्यो सोय ॥ दीपतता प्रभुकी लखे ने कुन समता होय ॥ १२ ॥ ॥ ओ
 री ॥ ॥ सहस्रसूर्यप्रभा आकाशी ॥ उगवो निदीम होय येक सरसी ॥ तरिच साम्य
 ता घडे काही त्यासी ॥ ऐसे तेज परमयाचें ॥ १२ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ नभ उजळले ते जें
 ॥ नेणों सहस्रया पै जें ॥ १ ॥ स्त्रीकारूनि दिन कररा जें ॥ प्रभापार्थादा विती ॥ १ ॥ तेज नव्हे तो
 बंबाळ ॥ जीव पतंगा कबळ ॥ ऐसे येका कीं कळोळ ॥ येकसरे उठिला ॥ २ ॥ महात्म्यपूर्वी
 जें ऐकिलें ॥ तें एका कीं रूपा आलें ॥ महात्म्याचें नवल जाहलें ॥ संगी सांगायानुर ॥ ३ ॥ अ
 सोबो लणें बोलतां ॥ रवी हुन ऊपमिता ॥ तुका ह्मणे दशा दशातां ॥ उपमान से श्रुतीची ॥ ४ ॥
 १२ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्यद्देव

देवस्य शरीरे पांडवस्तदा ॥ १३ ॥ ॥ सम० ॥ ॥ एकीं अनेकधा तेथें विश्वस
 र्वपृथक्पृथक् ॥ शरीरी देवदेवाच्या देखे पांडव ते धवा ॥ १३ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ त्या देवा
 च्या देहीं एका वयवीं अनेकधा भिन्न ॥ पाहे पांडव ते व्हांहे सारे विश्वही परिछिन्न ॥ १३ ॥
 ॥ दोहरा ॥ ॥ भिन्न भेद जे जगतमें सो देखे येक ठोर ॥ देवदेवकी देह मों अर्जुन देखे
 और ॥ १३ ॥ ॥ ओरी ॥ ॥ तेथें सर्व एके ठाई पाहिलें ॥ जग सर्व त्रिहिवे गळालें ॥
 देवाचे देही देखिलें ॥ पांडु पुत्रें ॥ १३ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कामधेनू पासुनि पात्र ॥
 होय येकाचे सहस्र ॥ तैसा येक होतां उग्र ॥ मूर्तिमय मग जाला ॥ १ ॥ नकळे पाहिली मा
 गिली ॥ बडील कोणती धाकली ॥ पृथक्पृथक् विस्तारली ॥ सृष्टी वेळ्यापरी ॥ २ ॥ देवदे
 वाच्या शरीरी ॥ देखे ते व्हांकोर वारी ॥ तुका ह्मणे लोभन गरी ॥ प्रवेशला मयभीतु ॥ ३ ॥
 १३ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ ततः सविस्मया विष्टो हृष्टो रोमाधनं जयः ॥ प्रणम्य
 शिरसा देवं कृतांजलिं रभाषत ॥ १४ ॥ ॥ सम० ॥ ॥ आश्चर्यें उठिले कां
 टे देही तो मग अर्जुन ॥ बंदूनि मस्तकीं देवाबो लिये ला कृतांजलि ॥ १४ ॥ ॥ आर्या
 ॥ ॥ मग तो विस्मित जाला उठले रोमांच त्यासनर देवा ॥ करुनी साष्टांग न मन बोले

जोडोनिहस्तनरदेवा ॥१४॥ ॥दोहरा॥ ॥ताकोतबअचरजभयोरोमहरव
केदाय ॥तादेखेप्रणामकरीबो ल्योचितकेचाय ॥१४॥ ॥ओवी॥ ॥त्यानंतर
आश्चर्यवाटले ॥अर्जुनारोमांचदाटले ॥मगदोर्हाकरजोडिले ॥केलानमस्कार ॥१४॥

॥अभंग॥ ॥लाहानसीमूर्तीहोती ॥गुप्तपणेगेलिकेउती ॥चेईनआली
ऐशाव्यक्ती ॥होत्याकोण्यासंदुकीत ॥१॥ हेचआश्चर्याचेंमूळ ॥कांटेउठलेसोज्वळ ॥
नेणोंविनोदेंसकळ ॥आमुचेंहीनासील ॥२॥ ईशदेखिलाहीजरी ॥मायिकमोहनब
चेदुरी ॥बापदेहाचीहेथोरी ॥मरेहोयनलाजे ॥३॥ असेअर्जुनकंपित ॥देवामस्तकीं
बंदित ॥तैसेलतांजळीहात ॥तुकाह्मणेबोलतो ॥४॥१४॥ ॥श्लोक॥ अर्जुनउवा
च ॥पश्यामिदेवांस्तवदेवदेहेसर्वास्तथाभूतविशेषसंघानू ॥ब्रह्मा
णमीरांकमलासनस्थमृषींश्चसर्वानुरगांश्चदिव्यान् ॥१५॥ ॥सम॥

॥देहींतुझ्यामीसरदेखतांहेसमस्तभूतेंसचराचरेहे ॥पद्यासनीजोविधिआ
णिसर्वभुजंगजेदिव्यमुनींद्रसर्व ॥१५॥ ॥आर्या॥ ॥तुझ्यादेहींपाहेस
रभूतविशेषसर्वसंघजग ॥कमलासनस्थविधिहरदेवऋषीदिव्यसर्वतेभुजंग ॥१५॥

॥ ॥दोहरा॥ ॥देखतहोंतवदेहमांसबसरधिरचरसिद्ध ॥पद्यासन
रुखीपुनीसबनागसवेजुवृद्ध ॥१५॥ ॥ओवी॥ ॥तुझेदेहींसर्वदेखिले ॥
ब्रह्मदेवनामीबैसले ॥ऋषिआदिनागकुळातेंपाहिले ॥तुझ्यादेहीं ॥१५॥ ॥अ
भंग॥ ॥देहींतुझ्याविश्वंभरा ॥देखेसरवरसंभारा ॥देखेवहनींसाळंकारा ॥
हंतिहातयेराउद्दीत ॥१॥ आणिकयेकनवलावो ॥पंचभूतांतुझाठावो ॥त्याचेंदिसने
येवोजावो ॥पैआधारेतुमच्या ॥२॥ चराचरत्याचपरी ॥ब्रह्मापद्यस्थानांतरी ॥अहो
पाहातांत्रिपुरारी ॥जटाजूटगंगेसी ॥३॥ मुनीदिव्यतेजोमय ॥नागकुळसमुदाय ॥
ऐसापाहिलाप्रलय ॥तुकासाधूज्यासाठी ॥४॥१५॥ ॥श्लोक॥ ॥अनेक
बाहूदरवक्रनेत्रं पश्यामि त्वां सर्वतोऽनंतरूपं ॥नांतंनमध्यंनपुनस्तवादिं
पश्यामि विश्वेश्वरविश्वरूपं ॥१६॥ ॥सम॥ ॥अनेकबाहूमुखनेत्र
पोटेत्वद्रूपसर्वत्रअनंतमोटे ॥नआदिमध्यांतहितूजपाहेविश्वेश्वराविश्वशरीरतूं
हे ॥१६॥ ॥आर्या॥ ॥बहुकरउदरनयनमुख ॥अनंतरूपाचहूंकडेदिस
शी ॥आद्यंतमध्यनतुलाविश्वेशाविश्वरूपतूंअसशी ॥१६॥ ॥दोहरा॥

॥ बहुबाहु उदरो बहु तसे देखे बहु सीस ॥ आदि अंत मध्य नही ऐसे तुम जगदीस ॥
 १६॥ ॥ ओवी ॥ ॥ अनंत बाहु उदरे नेत्रें मुखें ॥ अनंतापरींची देखे ॥ आदि
 अंत नोकरे ॥ विश्वेश्वरा ऐसे विश्वरूप ॥ १६॥ ॥ अभंग ॥ ॥ नाना प्रकारी
 जे दंड ॥ मुखें कराळ वितंड ॥ नेत्रें बैश्वानर कुंड ॥ पोटे तैशींच्या करं ॥ १॥ त्वद्रूप सर्वत्र
 अनंत ॥ मोटे पाहातां न लगे अंत ॥ अनादी तूं विश्वनात ॥ मध्य अंत ही तूची ॥ २॥ तुज
 पाहे विश्वेश्वरा ॥ विश्वरूपाच्या अंतरा ॥ तुका ह्मणे कमळावरा ॥ मलिन आस पुरवि
 ली ॥ ३॥ १६॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ किरीटिनंगदिनंचक्रिणंच तेजो राशिंस
 र्वतो दीप्तिमंतं ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयं
 ॥ १७॥ ॥ सम ॥ ॥ करींगदा चक्रहि जो किरीटी तेजोधि सर्वत्र हि दीप्तिमो
 टी ॥ सर्वत्र देखे तुज उग्ररूपा दावाग्नि सूर्यद्युति जो अमुप ॥ १७॥ ॥ आर्या ॥
 ॥ चक्रकिरीटिगदा धरदिससी सर्वत्र चहुंकडे दीप्त ॥ सप्रभ अशक्य पाह्या अ
 चित्यदीप्तार्क वह्नि सम आप्त ॥ १७॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ मुकुट सीस करचक्रगदा
 रूपराग भगवान ॥ दिगन चौधि चित्त लहे हैर बिअनल समान ॥ १७॥ ॥ ओवी

गी०

॥ ॥ मस्तकीं मुगुटागदा चक्रकरी ॥ सर्व तेजो मय दीप्ति अवधारी ॥ तैसे तेज देखिलें श
 रीरीं ॥ दावाग्नीसारिखें ॥ १७॥ ॥ अभंग ॥ ॥ गदाधरिली उजवी ॥ चक्रझ
 कफळीत तेवी ॥ माथां मुगुटाची ठेवी ॥ अनुपमा वाटें ॥ १॥ आज तेज सिंधु लहरी ॥ ध
 लीढाल आह्वावरी ॥ सर्वत्र ही दिशांतरी ॥ दीप्तिमो दीप्तांकते ॥ २॥ सर्वत्र हे तुझे रूप ॥ प
 रिगा उग्रत्वाचे रोप ॥ येथें दावाग्नी तो दीप ॥ नेणो कोण्या झोंपडी ॥ ३॥ रविकर्पे ऐशी
 आग ॥ किंवा बापा आळाराग ॥ तुकारा खावास मार्ग ॥ युगा युगीं वाढाया ॥ ४॥ १७॥
 ॥ श्लोक ॥ ॥ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं
 ॥ त्वमव्ययः शाश्वत धर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥ १८॥ ॥ स
 म ॥ ॥ तूं शुद्ध ते अक्षर जें कळावें ॥ आत्मा जगाचा निधि जो स्वभावे ॥ तो वाटसी
 शाश्वत धर्म पाळा ॥ जो नित्य तू अव्यय सर्व काळ ॥ १८॥ ॥ आर्या ॥ ॥ अ
 क्षर तूं वेद्य परम अव्यय आश्रय जगान सामान्य ॥ शाश्वत धर्म आतां जुनाट पुरुष तूं म
 ला असामान्य ॥ १८॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ अच्छर हो तुम प्रगट हो सब जगत निधा
 न ॥ अविनाशी रळक सबुन में उन सहो उन मान ॥ १८॥ ॥ ओवी ॥ ॥ तूं

अ०

११

परमअक्षरआणिज्ञेय॥याविश्वाचेतूंनिधानमूळमय॥तूंशाश्वतधर्मरक्षक
अस्य॥आदिपुरुषमजमानला॥१८॥ ॥अभंग॥ ॥तूंमहाराजसमज
लासी॥शुद्धअक्षरविलासी॥ऐसेंकळावेजीवासी॥मायापात्रामुक्ता॥१९॥आ
त्माजगाचागोविंदा॥निधीस्वभावेतूंसदा॥तोतूंवाढलाएकदा॥शाश्वतधर्मपाळ
जो॥२॥जोकांनित्यतूंअव्यय॥सर्वकाळअप्रमेय॥तुकावंदीतसेपाय॥याचमये
वाढते॥३॥१८॥ ॥श्लोक॥ ॥अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुंश
शिसूर्यनेत्रमू॥पद्मामित्वांदीसुहृताशवक्रंस्वतेजसाविश्वमिदंतपंतमू॥
१९॥ ॥सम०॥ ॥आद्यंतनामध्यअनंतवीर्यभुजाअनंतातवनेत्रसूर्य॥शाशी
मनोनेत्रमुखीहुताशपाहेतयाजोत्रिजगत्प्रकाश॥१९॥ ॥आर्या॥ ॥दी
प्ताग्निमुखहिवहुकररविशशिनयनबहुवीर्ययातूते॥आद्यंतमध्यहीनापाहेमी
स्वप्रकाशहेतूते॥१९॥ ॥दोहरा॥ ॥आदिअंतमध्यरहिततुमरविशवि
हैनैन॥तेरोमुखदीपतअग्नि सबहिकोंतपऐन॥१९॥ ॥ओवी॥ ॥अ
नंतवीर्यानि कळेआदिमध्यअंत॥अनंतभुजाशशिसूर्यनेत्र॥प्रजलितअग्निजे

सातेजरेखित॥त्रिजगत्प्रकाश॥१९॥ ॥अभंग॥ ॥आदिनाहीमध्य
नाही॥तेथेंक्षयआलाकाही॥अनंतवीर्यातुजतेही॥कायसांगूंकितिवोळू॥१॥
भुजाअनंतआकृती॥मगभासेतोशाचीपती॥नेत्रसूर्यहागमस्ती॥तवसत्तेनाउ
डेल॥२॥चंद्रमनहणवितें॥नेत्रीतेजदाखवितें॥मुखीअग्निअनादीते॥रचना
आजीपाहिली॥३॥पाहेतयाचाप्रकाश॥जोतूंदिनासींदिनेवा॥त्रिभुवनेसींआ
काश॥तुकयाठाईंदिसेना॥४॥१९॥ ॥श्लोक॥ ॥द्यावापृथिव्योरि
दमंतरंहिव्यासंत्वयैकेनदिवाश्वसर्वाः॥दृष्ट्वाद्भुतरूपमुग्रंतवेदंलोकत्र
यंप्रव्यथितंमहात्मनू॥२०॥ ॥सम०॥ ॥दिशादहाआणिकअंत
रिशांतूंकळाव्यापिसिअंबुजासा॥देखोनिहेंअद्भुतरूपउग्रमहात्मयालोक-
मितीसमग्र॥२०॥ ॥आर्या॥ ॥भूस्वर्गचिअंतरदिशाहिएक्याचिंत्वां
असेव्याप्त॥उग्रस्वरूपअद्भुतपाहुनितुझेत्रिजगसंतप्त॥२०॥ ॥दोहरा॥
॥गगनभूसमदिसव्यापेतमएकहेज॥अद्भुतरूपजुउग्रलखेप्रवथित
लोकसबेजु॥२०॥ ॥ओवी॥ ॥तुझेनियेकेस्वरूपतेजे॥पृथ्वीनभव्या

पिलें सहजें ॥ रघादिशांतदाटले उग्ररूप अद्भुतजें ॥ ते देखो निप्याले लोकसय ॥
२० ॥ ॥ अमंग ॥ ॥ दिशाविदिशा पाहातां ॥ अंतरिक्ष धोंडों कितां ॥ तूं ए
कदिस सीव्या पिता ॥ हे कमलाक्षा कमलेशा ॥ १ ॥ देखो नीहें रूप उग्र ॥ अद्भुत अद्भु
ता अत्युग्र ॥ लोकभीती गास मग्न ॥ हें महात्म्य न वलाचें ॥ २ ॥ तुक्या चिया विनंती
॥ प्रगटे पुरवा व्याखंती ॥ तंव सृष्टीच जळती ॥ असतां युध्य गोपाळा ॥ ३ ॥ २० ॥

॥ श्लोक ॥ ॥ अमी हितां सरसं घाविशं तिकेचिद्भीताः प्रांजलं योग्यं
गंति ॥ स्वस्तीत्कत्कामहर्षिसिद्धसंघास्तु वंति त्वांस्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥
२१ ॥ ॥ सम ॥ ॥ प्रवेशती हे सरवृंद देहीं छतांजलीं वर्णिति भीतने-
ही ॥ हो स्वस्ति ऐसें ऋषिसिद्धमात्रह्मणो नितूतें स्तविती विचित्र ॥ २१ ॥ ॥ आ
र्या ॥ ॥ येती सरशरण तुलाकोणी करजोडुनी भयेंगाती ॥ स्वस्थ असें वंदुनि मु
मुनिसिद्ध हिकरिती स्तुती असेगाती ॥ २१ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ पैठत तो मे दे
व सबे स्तुती करता भिमान ॥ रुखि और सिद्ध महातम न वजु तो को जान ॥ २१ ॥

॥ ओवी ॥ ॥ तुझे ठाई देव प्रवेशती ॥ किती कभयें करुनि स्तुतिकरिती

देव ऋषीस्तविती ॥ देवा तुज कारणें ॥ २१ ॥ ॥ अमंग ॥ ॥ प्रवेशती हे सरवृं
द ॥ जळीं जळजांसी आनंद ॥ देहीं तुम चिया खेद ॥ हे पावती हें नवल ॥ १ ॥ छतांजळी छ
पाकुवा ॥ तेही वाणिती तुज देवा ॥ होकां स्वस्ति ऐशा भावा ॥ महा ऋषी बोलती ॥ २ ॥ सिद्ध
मात्र हि जितुका ॥ ह्मणो नितूतें स्तवि असका ॥ विचित्र हा भासे तुका ॥ पाहुनि जाला वि
स्मीत ॥ ३ ॥ २१ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ रुद्रादित्या वसवो ये च साध्या विश्वेऽग्नि
नौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षाः सरसिद्धसंघा वीक्षंते त्वां विस्मिताश्चै
व सर्वे ॥ २२ ॥ ॥ सम ॥ ॥ आदित्य रुद्राष्टवसूतदादि ॥ प्रसिद्ध आणी कहि
देव वेदीं ॥ गंधर्वयक्षादिक वासुदेवा ॥ हे पाहती विस्मित तुज देवा ॥ २२ ॥ ॥ आ
र्या ॥ ॥ वसरुद्रादित्य मरुत विश्वे देवोष्मपाश्चिनी कुमर ॥ गंधर्वयक्ष साध्य हि पा
हती विस्मित सिद्धवर अमर ॥ २२ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ रुद्र साधु आदित्य वसू
अश्विनी स्तुत और भाय ॥ सिद्ध मुनि गंधर्व सबे देखत अचरज पाय ॥ २२ ॥ ॥ ओ
वी ॥ ॥ रुद्रादित्य वसू ॥ ऋषि विश्वे देव मरुत गण आणिजेसू ॥ यक्ष आणिरा
क्षसू ॥ देखतां आश्चर्य पावले ॥ २२ ॥ ॥ अमंग ॥ ॥ आदित्य रुद्रादिवसू

जेतदादी॥॥आनवेदविद्याप्रसिद्धिजे॥१॥गंधर्वाचामेकयज्ञगणपाक॥पाहार्तास
कळवासदेवा॥२॥विस्मयापावतीनेणोंआलाशांती॥भयबागवितीययास्तव॥३
॥मजनवलवाटेहोतासीतुंकोठें॥येकायेकीभेटेतुक्याकैसा॥४॥२२॥ ॥श्लो
क॥ रूपमहत्तेबहुवक्त्रनेत्रमहाबाहोवहुबाहूरुपादम्॥बहुदरंबहुदं
ष्टाकरालंदृष्टालोकाःप्रव्यथितास्तथाऽहम्॥२३॥ ॥सम०॥ ॥तद्
पमोटंबहुनेत्रतोडें॥भुजांप्रिमांड्याउदरेंउदंडें॥दंष्ट्राकरालाबहुजांतकाहीं॥देखो
निभ्यालेंजगआणिमीही॥२३॥ ॥आर्या॥ ॥न्यामाजीबहुदाढामांड्योदर
मुखनयनपदकरते॥विकाळघोरतुझेंरूपजगासहमलाव्यथाकरते॥२३॥
॥दोहरा॥ ॥रूपबढोबहुमुखनयनभुजपदबाहुउरोय॥देखमयानकदाढव
हव्यथीलोकबहुहोय॥२३॥ ॥ओवी॥ ॥रूपआहिवहुमुखनेत्र॥महाबा
होउरुपदादिविचित्र॥बहुतउदरेंविकाळदाढांचेंचरित्र॥तेणेंलोकांसहितपाइंमन
भयपावले॥२३॥ ॥अभंग॥ ॥जीजीत्वद्रूपहेंमोटेंमेंबहुहें॥नेत्रेंतोडेंपाहें
मयानक॥१॥भुजांप्रीयाबहुमांड्याउदरेंबहु॥कराळाह्याबहुदंष्ट्रातुझ्या॥२॥बहु

जांतकाहीदेखोनीहेदेही॥भ्यालेंजगहेंहीमीहीनैसा॥३॥सुखाअवर्षणापडिलेंना
रायणा॥तुकाठेवीप्राणाकोणाठाई॥४॥२३॥ ॥श्लोक॥ ॥नमस्पृशंदी
प्तमनेकवर्णव्यात्ताननंदीप्तविशालनेत्रम्॥दृष्ट्वाहिक्षांप्रव्यथितांतरात्माधृ
तिंनविंदामिश्रमंचविष्णो॥२४॥ ॥सम०॥ ॥अत्युच्चतेजोमयवर्णचित्र॥
प्रचंडज्याचेंमुखदीप्तनेत्र॥ऐशातुतेंदेखुनिअंतरात्मा॥दुःखीनजाणेंसुखधैर्यव
र्त्मा॥२४॥ ॥आर्या॥ ॥बहुवर्णनमस्पृशंविस्तृतमुखदीप्तविपुलनेत्रांस
॥तेजसख्यातुजपाहुनिगेलेंममधैर्यपावलेत्रास॥२४॥ ॥दोहरा॥ ॥पाद
भूमिभाकाशशिरद्रिगदीरघमुखभाय॥एसेतुमकोंदेखिकेधीरजुगयोपराय॥
२४॥ ॥ओवी॥ ॥अत्कटकटविचित्र॥प्रचंडदीप्तनेत्र॥ऐशादेखोनिसर्व
त्र॥धैर्यआणिशांतिनपवे॥२४॥ ॥अभंग॥ ॥अत्युच्चह्याणाबेंउंचीना
गणावें॥प्रलयाधीहेलावेतेजोमय॥१॥दिव्यरूपसत्यनहेजेअसत्य॥आमुचीअ
गत्यऐशीनव्ही॥२॥चंडमुखज्याचेंत्यादीप्तचक्षूचें॥मयेंआत्मयाचेंधैर्यगेलें॥
३॥पाहतांऐसेंदुःखसोडुनगेलेंसुख॥व्यापकावोळखतुक्याची॥४॥२४॥

॥श्लोक॥ ॥दंष्ट्राकरालानिचतेमुरगानिदृष्ट्वैककालानलसंनिभानि॥दि
 शोनजानेनलभेचचर्मप्रसाददेवेजगन्निवास॥२५॥ ॥सम॥
 दंष्ट्राकरालाविकराळतोडे॥देखोनिकाकामिसमेंउदंडे॥नेणेदिशाहीसुखहीसुखे
 शाप्रसन्नतुं होयजगन्निवासा॥२५॥ ॥आर्या॥ ॥दंष्ट्राकरालवदनेंतुझीका
 कानिनुल्यदेवेगा॥पणुनिदिशाहिमुललेनसुखहिमनहोप्रसन्नजगदीश॥
 ॥२५॥ ॥दोहरा॥ ॥काळअगिनसबदाढतनूबिनदेखेभयभीत॥दिस
 मुलीसुखहुंगनेअवकीजेप्रभुप्रीत॥२५॥ ॥ओवी॥ ॥दाढाविकाळमु
 खाभीतरी॥जैसाअग्निप्रगटलाप्रलयअवसरी॥तेणेतेजेदिशानकळतीमुरारी
 ॥सुखनपवेजगन्निवासा॥२५॥ ॥अभंग॥ ॥दंष्ट्राकरालाह्यानृसिंहाचिली
 का॥तुझीकांगोपाळाधरीलीसे॥१॥ हिरण्यकश्यपुनोहेयेथेपार्थआहे॥रुपाक
 रीमोहेपूर्ववत॥२॥ विकराळतोडेकाळाभीचीकुंडे॥देखिल्याचपडेपाहाणारु॥
 ३॥ दिशानेणेदेवासुखवासुखदेवा॥प्रसीदालभावातुकयाचा॥४॥२५॥
 ॥श्लोक॥ ॥अमीचत्वांधृतराष्ट्रस्यपुत्राःसर्वेसहैवावनिपालसंधैः॥

भीष्मोद्रोणःसूतपुत्रःस्तथाःसौसहास्मदीयैरपियोधमुख्ये॥२६॥
 ॥सम॥ ॥हेसर्वहीजेधृतराष्ट्रपुत्र॥त्याचेसहायसितिपाळमात्र॥भीष्मस्ये
 द्रोणहिकर्णहाही॥जेआमुचेवीरसमस्तकाही॥२६॥ ॥आर्या॥ ॥हेधार्त
 राष्ट्रसारेआणीकहिभूमिपाळतत्पक्षी॥भीष्मद्रोणहिकर्णहितैसेजेवीरआमुच्या
 पक्षी॥२६॥ ॥दोहरा॥ ॥पूतसबेधृतराष्ट्रकेसबनृपतिनकेसंग॥करण
 द्रोणभिरवमजितेजोधाहैतबअंग॥२६॥ ॥ओवी॥ ॥दुर्योधनादिसर्व॥
 जयांचेसमुदाव॥भीष्मद्रोणादिदेव॥मुखीप्रवेशाती॥२६॥ ॥अभंग॥
 ॥हेसर्वहीजेजेधृतराष्ट्रवीर्यजे॥त्याचेसहायजेआवांतर॥१॥अवनीचेपाळये
 थेभीष्मकाळ॥द्रोणाअतुर्बळकर्णतैसा॥२॥आतांआमुचेहीविश्वाचेजेदेही
 ॥त्याचेनवलतेहीतुकाबोले॥३॥२६॥ ॥श्लोक॥ ॥वक्राणितेत्वरमाणा
 विशांतिदंष्ट्राकरालानिभयानकानि॥केचिद्विलम्बादशानांतरेषुसंदृश्यंतेचू
 र्णितैरुत्तमांगैः॥२७॥ ॥सम॥ ॥मुखेंतुझीसत्वरत्यांतजाती॥
 भयानकेजीविकराळदांती॥दांतातहीचर्वितवीरकाया॥ज्यांचीशिरेचाविसिदे

कराया ॥ २७ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ दंष्ट्राकराकभ्यासरजावदनंरिघतित्यांतसं
पूर्ण ॥ दांतांतलागलेजेकोणीत्यांचीशिरेंदिसतिचूर्ण ॥ २७ ॥ ॥ दोहरा ॥
॥ बहुत निहारेबदनमें सबेपरतहैआय ॥ कोउहादननलेंकोउरहेलपटाय
॥ २७ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ ऐशाभयानकमुखामातरी ॥ एकरिघतंअडकलेदा
ढेमाझारी ॥ एकचूर्णमुखांतरी ॥ शिरेअडकलीमजदिसताती ॥ २७ ॥ ॥ अ
भंग ॥ ॥ मुखेंतुझीजेथेंसत्वरजातितेथें ॥ भयानकपंथेंदंताचिये ॥ १ ॥ बिक
राळदंतीदांतांतश्रीपती ॥ चर्वितुवीरकांतीज्यांचीशिरे ॥ २ ॥ अहोदेवरायाचावि
सीहेवाया ॥ आह्लाचीळसियातुकयाअंगी ॥ ३ ॥ २७ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ य
थानदीनांबहवोऽबुवेगाःसमुद्रमेवाप्तिमुखाद्वचंति ॥ तथातवामानरलो
कवीराविशंतिवक्राण्यसिविज्वलंति ॥ २८ ॥ ॥ सम ॥ ॥ नदीजळेंजेवि
बळेंवाहाती ॥ वेगींसमुद्राप्तिमुखेंचियेती ॥ ज्वाळामुखीयातुझियाअनेकी ॥ प्र
वेशातीवीरहिजेनृलोकी ॥ २८ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ सागरसमुखजातीवेग
नद्यांचेसजेहिनीराचे ॥ तेविंतुझ्यादीसमुखीसमूहरिघतीनृलोकवीरांचे ॥ २८ ॥

॥ दोहरा ॥ ॥ जोसरिताबरखारुतुपरतसिंधुमेआय ॥ त्योंनृपतेरेब
दनमेंसबेपरतहैआय ॥ २८ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ जैशींसरिताउदकेंवाहाती ॥
तीअवधीसागरींमिळती ॥ तैसेनरलोकभूपती ॥ तववदनींप्रवेशले ॥ २८ ॥
॥ अभंग ॥ ॥ नदीजळेंजैसींवाहेस्वबळेंसी ॥ वेगेंसिंधुपासींमिळोंयेतां ॥ १ ॥
तोहीआत्ममुखींप्रवाहांतेंशोखी ॥ तैशीज्वाळामुखीयेथेंदिसे ॥ २ ॥ अनेकआ
ननेंज्वाळामयरसने ॥ घेसीतूंस्वादनेंरुचीदेवा ॥ ३ ॥ परंतुआश्चर्यवाटेलोकव
र्या ॥ प्रवेशतिथैर्यातुकाहणे ॥ ४ ॥ २८ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ यथाप्रदीपज्व
लनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्धवेगाः ॥ तथैवनाशायविशंतिलोकास्त
वापिवक्राणिसमृद्धवेगाः ॥ २९ ॥ ॥ सम ॥ ॥ कीपेटल्याअग्नि
मधेंपतंग ॥ येतीमरायासकरूनिवेग ॥ तैसेमरायानिघतातिलोक ॥ वेगेंतुझ्या
हीवदनींअनेक ॥ २९ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ जैसेदीप्ताग्निमधेंवेगेंचिपडुनिप
तंगमरताती ॥ तैसेवदनींतुझियामरावयालोकशीघ्रशिरताती ॥ २९ ॥ ॥ दो
हरा ॥ ॥ दीपअगनपतंगलखीपरतजीवकोंखोय ॥ त्योंतवमुखमेलोकयेह

आपनासजोहोय ॥ २९ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ जाज्वल्यदीपावरी ॥ जैसाप
 तंगरिघे अवधारी ॥ तैसेनाशावयामुखाभीतरी ॥ प्रवेशतीलोक ॥ २९ ॥
 ॥ असंग ॥ ॥ किंवापेटलीयाअग्निमाजीकाया ॥ पतंगमरायायेकवटे ॥ १ ॥
 तैसेलोकमेकमरायासकळ ॥ निघतीकेवळतुझ्यामुखी ॥ २ ॥ वेगेंअस्त्रेंदास्त्रेंरथ
 साळंकारें ॥ गजउष्ट्रवाजीरेवाहानेंसी ॥ ३ ॥ अपारांचीयेणीअपारतुझीखाणी ॥
 सांडूनेणेकणीवृत्ततुका ॥ ४ ॥ २९ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ लेलिहसंग्रसमानः
 समंताल्लोकान्समग्रान्वदनैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापर्यजगत्समग्रंभास
 स्तवोग्राःप्रतपंतिविष्णो ॥ ३० ॥ ॥ सम ॥ ॥ यासर्वलोकांगि
 कितोसिजेहां ॥ ज्वाळामुखीचाटिसित्यासितेहां ॥ प्रभातुझ्यातीव्रजगासमग्रा
 ॥ व्यापूनिदेवातपतातिउग्रा ॥ ३० ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ सर्वत्रदीप्तवदनैर्लोकांचा
 करिश्मिभक्तनीग्रास ॥ कांतीअल्कग्रतुझातापवितीयाजनासमग्रास ॥ ३० ॥
 ॥ दोहरा ॥ ॥ जोधासबकोजुलेतरसनसोलिपटाय ॥ कांतिरावरीजगतकोदेत
 ताहांपटाय ॥ ३० ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ तुझीमुखज्वाळाचजिकेचेंललन ॥ तेणेहोत

तेसर्वलोकग्रासन ॥ त्याज्वाळेंभरलेंत्रिभुवन ॥ ऐसेंविष्णुउग्ररूपतुझे ॥ ३० ॥
 ॥ असंग ॥ ॥ यांसर्वलोकांसजेहांगिळीतोस ॥ ज्वाळामुखेंत्यासचा
 टीसीतूं ॥ १ ॥ तेहांप्रभातीव्रातुझ्यादर्शनाग्र ॥ मजगमेउग्रसौदामिनी ॥ २ ॥ ज
 गकर्पेज्यांतव्यापूनीतयांत ॥ देवातपतातअतिउग्रा ॥ ३ ॥ नेणोकैशीभूकलाग
 लीअचुक ॥ सोडिलीबोळखतुकयाची ॥ ४ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ आख्याहि
 मेकोभवानुग्ररूपोनमोऽस्तुतेदेववरप्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामिभवंत
 माद्यंनहिप्रजानामितवप्रवृत्तिम् ॥ ३१ ॥ ॥ सम ॥ ॥ तूंकोणपांड
 ग्रतनूवदेहे ॥ प्रसन्नहोईतुजवंदितांहे ॥ जाणोंतुतेइच्छितसेप्रवृत्ती ॥ नेणेतुझी
 देववराद्यमूर्ती ॥ ३१ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ तूंकोणउग्ररूपीवदतुजनमितोंप्रस
 न्नहोआद्या ॥ तुजजाणोंइच्छितसेंप्रवृत्तिनेणेतुझीस्वसंवेद्या ॥ ३१ ॥ ॥ दो
 हरा ॥ ॥ उग्ररूपतुमकोनहोमोसोंकहियेदेव ॥ जानोचाहतहोंतुमकोंतबरू
 पनकोंसेव ॥ ३१ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ तूंउग्ररूपमजसांगकवण ॥ तुलानमन
 होयप्रसन्न ॥ पहिलेंरूपपाहोइच्छीमन ॥ तुझीप्रवृत्तिनकळेस्वामी ॥ ३१ ॥

॥ अमंग ॥ ॥ तू कोण या उग्रतनू बोलें शीघ्र ॥ देई कृपा पात्र ही तांचे हे ॥ १ ॥
 प्रसन्न तू होई तुज वंदन पाई ॥ करी तो हे पाही देव राया ॥ २ ॥ जाणो तू ते इच्छी प्रवृ
 त्ती निरडळी ॥ नेणे तुझी कैरी आय मूर्ती ॥ ३ ॥ कधी ना देखिला ऐसा नायकी ल
 ॥ तो तू प्रगटला तुकया आंगें ॥ ४ ॥ ३१ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥
 ॥ कालोऽस्मि लोकस्य ह्यवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ क
 तेऽपि त्वां न भविष्यंति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनिकेषु योधाः ॥ ३२ ॥
 ॥ सम ॥ ॥ जुनाट लोकांत काळ मी तो ॥ लोकांस या येथ हारुं पाहा तो ॥ न
 मारि सीतूंत रिनासती हे ॥ सेनेंत याजे नरवीर पाहे ॥ ३२ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥
 मी लोक संहारा या जा लोकाळ प्रवृद्ध ऐसारे ॥ यो धेरणी उभेजे तुज वांचु न उतरती
 लहे सारे ॥ ३२ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ काळ रूप है हों बडो सब को मार नहार ॥
 तो बी सब जो धान को भखिजे हूं निरधार ॥ ३२ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ देव जा
 हाला बोलता ॥ ह्मणे मी काळ लोकांचा संहर्ता ॥ तुज वेग के करो निपार्था ॥ हे युद्धी
 सर्व संहार पावती ॥ ३२ ॥ ॥ अमंग ॥ ॥ देव बोले आतां महा बाहो पा

र्या ॥ ऐकें रे अन्यथान मानीतू ॥ १ ॥ जुनाट लोकांत काळ मी प्रत्यक्ष ॥ मारुं पा
 हतो साक्ष पाहे माझी ॥ २ ॥ लोकांस या येथें मारुं पाहात से ॥ न मारि सी कै से वांच
 तील ॥ ३ ॥ नरवीर सेने माजी ते असती ॥ जाली याची शांती धनुर्धरा ॥ ४ ॥ तुज मा
 या ये ते ते मीं सोडिली से ॥ आतां काय कै से जाणोतुका ॥ ५ ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोक ॥
 ॥ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् सुखं स्वराज्यं समृद्धम् ॥
 ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥ ॥ स
 म ॥ ॥ ह्मणोनि तू घेयश उठवेगी ॥ जिंकोनि हे राज्य समृद्ध भोगी ॥ म्यां शांति
 केली पहिली च्यांची ॥ निमित्तमात्री निघसव्यसाची ॥ ३३ ॥ ॥ आर्या ॥
 ॥ यास्तब उठतू यश घे म्यां तो वधिले अधीच सर्व अजी ॥ करियु धराज्य अ पुलें जिं
 कीतू हो निमित्त मात्र अजी ॥ ३३ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ तातें उठरण जीतले कीरत
 और राज ॥ मैहन राख्यो जु नरपति य ह सब तेरे काज ॥ ३३ ॥ ॥ ओवी ॥
 ॥ या कारणें उठतू यश घेई ॥ बैरी जिं तो निराज्य वाही ॥ म्यां मारिले सर्व ही ॥ युद्धी
 निमित्त धारी हो अर्जुना ॥ ३३ ॥ ॥ अमंग ॥ ॥ ह्मणोनी घेतू हे उठयशवे

गी॥ जिंकोनियांभोगीराज्यलक्ष्मी॥१॥ सिंधीचीसमृद्धीभाहेतवनिदकीं॥ निव
टीमडकीराज्यांची॥२॥ म्यातोंकेंकिरांतीपहिर्कीचयांची॥ निपेसव्यसाचीनि
मित्याला॥३॥ तुकयासीतूंसीभेदनाअणुभरे॥ हीमाझीउत्तरेहृदयांलिही॥४॥३३
॥ ॥श्लोक॥ ॥द्रोणंचभीष्मंचजयद्रथंचकर्णंतथाऽन्यानपियोध
वीरान्॥ मयाहतांस्त्वंजहिमाव्यधिष्ठायुध्यस्वजेतासिरणेसपलान्॥३४॥
॥सम०॥ ॥द्रोणासभीष्मासजयद्रथास॥ कर्णासआणीकहिवीरत्यास
॥ म्यामारिलेंमारितुझ्याअदृष्टी॥ आहेजयश्रीझणिहोशिकष्टी॥३४॥ ॥आर्या
॥ ॥भीष्मद्रोणजयद्रथकर्णतसेअन्यवीरहीप्रथित॥ म्यांवधिल्यासवधीतूंजिं
किसिरिपुयुधकरनहोव्यथित॥३४॥ ॥दोहरा॥ ॥भीरवमद्रोणजयद्रथ
करणआदिजेऔर॥ मयतजअर्जुनजुधकरअरीमारयाठोर॥३४॥ ॥ओवी
॥ ॥भीष्मद्रोणजयद्रथकर्ण॥ वीरसर्वमारिलेजाण॥ आतांऊठतूंअर्जुना॥ रा
त्रुमारी॥३४॥ ॥अभंग॥ ॥अरेहेभीष्मद्रोणआणीहाजयद्रथ॥ कर्णम
हारथीआणीभूर॥१॥ त्यांसम्यांमारिलेंतूंमारीसाक्षीला॥ अदृष्टीराज्यालाहणोनि

यां॥२॥ झणीदृष्टिहोसीतूंयाकर्मपिथी॥ जयश्रीसर्वथावरीतुज॥३॥ निमित्ताकार
णेघेतूंधनुशर॥ तुकयाचेअंतरऐसेंआहे॥४॥३४॥ ॥श्लोक॥ ॥संजयउ
वाच॥ ॥एतच्छ्रुत्वावचनंकेशवस्यरुतांजलिर्वेपमानःकिरीटी॥ नम
स्कृत्वाभूयएवाहकृष्णंसगद्गदभीतभीतःप्रणम्य॥३५॥ ॥सम०॥
॥एकोनिहीकेशववाब्दधाटी॥ रुतांजलीकांपतसेकिरीटी॥ पुनःपुन्हावदुनिरुष्णजी
नें॥ बोलेगळागद्गदभीतभीते॥३५॥ ॥आर्या॥ ॥कांपेभ्याल्याहुनिभीक
रणोदुनिरुष्णावचनपांडवनें॥ ऐकुनिपुनरपिसद्गदबोलेघडिघडिकरोनिदंडवते॥
३५॥ ॥दोहरा॥ ॥वचनसुनेश्रीकिसनकेकांपीअर्जुनदेह॥ प्रभुकेफाई
लागिकेंबोलेवचनसनेह॥३५॥ ॥ओवी॥ ॥संजयहणोऐसेंवचनएकोनि
रुष्णाचे॥ कंठसद्गदिलेंअर्जुनाचे॥ मगअंजुळीजोडोनितयाचे॥ मायुनीभीतभीत
स्तवीतसे॥३५॥ ॥अभंग॥ ॥कळलेंअंतरपीडेभवरोगे॥ थुंकुनीतांतोंडे
अन्नटाकी॥१॥ देवांचेइतरसेविनीपंक्तीसी॥ तैसातोरयासीबोलतसे॥२॥ ऐकोनीं
केशववाक्यासीअर्जुन॥ वपुनिजमनेंघेइजेकां॥३॥ रुतांजलिकिरीटीबोलतोभय

भीत ॥ वंदो नि अनंत पुनः पुनः ॥ ४ ॥ गद्गदया गीराते जे जो अर्दीका ॥ जीवस्वरूपा ला
 तुकानये ॥ ५ ॥ ३५ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ स्थाने हृषीकेश तव
 प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नम
 स्यन्ति च सिद्धसंघाः ॥ ३६ ॥ ॥ सम ॥ ॥ ऐसें हृषीकेश तुझ्या स्थितीतें ॥ हे
 विश्वहर्षे अनुरागयुक्त ॥ दिशां प्रतीराक्ष सजाति धाके ॥ समस्त ही वंदि नि सिद्धलोक ॥
 ३६ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ जग सर्व हृषीकेशाय रोतु झ्या हृष्ट आणि अनुरक्त ॥ राक्ष
 सपक्ष विभयानेन मिती तुज सिद्धसंघ हे युक्त ॥ ३६ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ सब जगत
 को जगत हे तुम रहत अनुराग ॥ सिद्ध नमत तो को सदां राल सजात भगाय ॥ ३६ ॥
 ॥ ओवी ॥ ॥ अर्जुन ह्मणे नारायणा ॥ तुमचे नि कीर्तिसंतोष झालो जाणा ॥ जे येद
 श दिशा पळता निराक्ष सगण ॥ नमस्कार करिती सिद्धादिक ॥ ३६ ॥ ॥ असंग ॥
 ॥ ऐसें हृषीकेश तुझ्या स्थितीतें ॥ पाहो नि हर्षते नि भूवन ॥ १ ॥ अनुरागयुक्त जालें
 हे पावन ॥ पापीया सिद्धान गंगे जेसे ॥ २ ॥ येथे जे राक्षस दिशांत लंघीती ॥ जया सपाळि
 ती ह्मणो नियां ॥ ३ ॥ वंदिती सद्गवें सिद्धलोक तुज ॥ तुका ह्मणे मौज संताची हे ॥ ४ ॥ ३६ ॥

॥ श्लोक ॥ ॥ कस्माच्च तेन न मे रमहात्मनू गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिक
 र्त्रे ॥ अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ ३७ ॥ ॥ सम ॥
 ॥ न वंदिती कां तुज ला समर्था ॥ जो थोर धात्या सहि आदिकर्ता ॥ अनंत जो वि
 श्वपदांत तूं ॥ तूं सत् असत् अक्षर शुद्ध ही तूं ॥ ३७ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ तुज ज
 नन कां न मतिने ब्रह्माला थोर आद्य तूं कर्ता ॥ अव्यक्ता हुनि परतूं अक्षर तूं ही अनंत
 तूं मर्ता ॥ ३७ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ क्यों न नमो तुम को जु हो ब्रह्मा के करतार ॥ जगत
 इस अक्षर अनंत तुम सत हो पार ॥ ३७ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ तूं श्रेष्ठ ह्मणो नि नमस्का
 र करिती ॥ ब्रह्माची तूं उत्पत्ती ॥ ऐशी देवा स्थिती ॥ सत् तूं वी ॥ ३७ ॥ ॥ असंग ॥
 ॥ न वंदिती कां हे समर्था तुज ला ॥ जो थोर विधीला आदिकर्ता ॥ १ ॥ अनंत जो वि
 श्वपदामा जितूं ॥ तूं सत् असत् अक्षर तूं ॥ २ ॥ शुद्ध ब्रह्म खरें उत्तरे देवाच्या ॥ हृदयी
 तुक्याच्या तूं वी देवा ॥ ३ ॥ ३७ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ त्वमादिदेवः पुरुषः पुरा
 णस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेजाऽसि वेद्यं च परं च धाम त्वया तनं विश्व
 मनंतरूपं ॥ ३८ ॥ ॥ सम ॥ ॥ विश्वादि तूं सर्व पुरी पुराण ॥ तूं भूमिया विश्व

घटीनिधान॥ज्ञानाहितुंज्ञेयहिचिस्वरूपा॥हें व्यापिलेविश्व अनंतरूपा॥३८॥
 ॥आर्या॥ ॥पुरुषपरंधामपरमविश्वमयआदिदेवतममेता॥विश्वव्या
 मनुवांहेपुरातनानंतवेदतुंवेत्ता॥३८॥ ॥दोहरा॥ ॥पुरुषपुरातनआदि
 हेतुमहोजगननिधान॥तुमयहजगाविस्तार्योजानतुमहीग्यान॥३८॥
 ॥ओवी॥ ॥तूंआदिदेवपुरुषपुरातन॥तूंविश्वचेंपरमनिधान॥तूंउल्कृष्ट
 ज्ञानयज्ञ॥तूंअनंताव्यापिलेविश्वरूपें॥३८॥ ॥अभंग॥ ॥विश्वादीतूं
 सर्वतूंपरीपुराण॥तूंभूमीयापूर्णजीवालागीं॥१॥विश्वघटहोयत्यापनीनिधा
 न॥ज्ञानाहीतूंज्ञानमययज्ञ॥२॥लांचविश्वरूपेंव्यापिलेसकळें॥अनंतरूपा
 लाविश्वंसरू॥३॥आजतूकारूपेंमजउमजसी॥विश्वांतमनासीआलीखरी॥४॥
 ॥३८॥ ॥श्लोक॥ ॥वायुर्यमोऽग्निर्वरुणःशशंकःप्रजापतिस्त्वंप्रपि
 तामहश्च॥नमोनमस्तेऽस्तसहस्रकृत्वःपुनश्चभूयोऽपिनमोनमस्ते॥
 ३९॥ ॥सम०॥ ॥तूंवायुअग्नीदुयमादिदेव॥पितामहाचाहिपितात्वमेव
 ॥नमोनमोतूजसहस्रवेळ॥नमोनमोभागुतिसर्वकाळ॥३९॥ ॥आर्या॥

१८

गी०

॥प्रपितामहप्रजापतितूंशशिवरुणाग्निवायुतोशमन॥नमितोसहस्रदां
 मीभागुतिकरितोपुनःपुनहानमन॥३९॥ ॥दोहरा॥ ॥वायप्रजापति
 अग्निजमवरुणचंद्रतेरोरूप॥बारबारसेंनमतप्रणवतुहोअनूप॥३९॥
 ॥ओवी॥ ॥वायुअग्निवरुणयम॥प्रजापतिआणिसोम॥प्रपिता
 महतूंमहात्म॥सहस्रनमनेंपुनःपुनहा॥३९॥ ॥अभंग॥ ॥तूंचवायु
 यमवर्हीहीचंद्रमा॥देवांचाहिआत्मातूंचदेवा॥१॥पितामहाचातूंपिताहेक
 ळलें॥तुजसहस्रवेळेनमोनमो॥२॥नमोनमोसर्वकाळतुजमागुती॥ऐकी
 जेहिमतीतुकयाची॥३॥३९॥ ॥श्लोक॥ ॥नमःपुरस्तादथपृ
 ष्ठतस्तेनमोऽस्ततेसर्वतएवसर्व॥अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वंसर्वस
 माप्रोपिततोऽसिसर्वः॥४०॥ ॥सम०॥ ॥मागेंपुढेवंदनतूजपायीं
 तूंसर्ववंदूतुजसर्वगारीं॥अनंतसामर्थ्यपराक्रमीतूं॥सर्वापटींजाणसिसर्व
 तंतूं॥४०॥ ॥आर्या॥ ॥सर्वत्रतूजसर्वांनमितोदेवापुढेंहिअणि
 मागे॥अतिविक्रमतूंज्यापिसितुजनमितीसर्वलोकयासागे॥४०॥ ॥दो

अ०

१९

हरा॥ ॥आगेतोकोनवतपालेंजीअनंत॥सर्वदिसनुमतेनवतप्रबलअमि
तभगवंत॥४०॥ ॥ओवी॥ ॥अगणिनपराक्रमतुझेवीर्यअसेजाण॥
पूर्वपश्चिमेतुजनमन॥तूसर्वासिपावतोसह्यणईन॥तंसर्वहोसी॥४०॥
॥असंग॥ ॥देवापाठीपोठीआहेहेंककेना॥आहेसनमनाकसूतैसें॥१॥मा
गेपुढेंवंदूंतवपदालागीं॥सर्वतूयालागीसर्वावंदू॥२॥अनंतसामर्थ्यपराक्रमी
तूंची॥पटीविश्वयाच्यातंतूतूंगा॥३॥केलेनमनतरीनिश्चकराहवेना॥नेणोक
रिलवदनामाजीकवकू॥४॥मागेजोहारलाकींकोरवानीकेले॥हंदुसरेंआलेतु
काह्यणे॥५॥४०॥ ॥श्लोक॥ ॥सखेतिमत्वाप्रसन्नंयदुक्तंहेरुष्ण
हेयादवहेसखेति॥अजानतामहिमानंतवेदंमयाप्रमादात्प्रणयेनवा
ऽपि॥४१॥ ॥सम०॥ ॥जेबोलिलोमीसलगीकसूती॥रेयादवाह्यण
सख्याह्यणोनी॥नजाणतांयामहिमेसदेवा॥चुकोनियांप्रीतिकरोनियावा॥४१
॥ ॥आर्या॥ ॥स्नेहेंआणिप्रमदेनेणुनिमहिमासखाह्यणुनिसदया॥
चदलोहेंचितुलामीहेरुष्णाहेयदुक्तमासख्या॥४१॥ ॥दोहरा॥ ॥मि

त्रजानजोमेकहिसोलमाकरीदेव॥जानेकहांजुबापरोतवमहिमाकोभैव॥४१॥
॥ओवी॥ ॥हेयादवाह्यणोनिबोलिलो॥रुष्णासख्यावदलो॥प्रीतीनेंजे
बोलिलो॥तेंसमाकीजे॥४१॥ ॥असंग॥ ॥जेबोलिलोमीसलगीकरोनी॥
रेयादवाह्यणुनीरुष्णासख्या॥१॥नजाणतांमहिमादेवापुरुषोत्तमा॥चुकलोया
कर्माप्रीतीचिया॥२॥शय्यासनीपंक्तीचालतांमार्गांत॥केलाजोहास्यार्थसमाअ
सो॥३॥अपमानकाहींनकळतांजाला॥तुकयाजीवालाशोधनेधे॥४॥४१॥
॥श्लोक॥ ॥यच्चावहासार्थमसक्तोऽसि विहारशय्यासनभोज
नेषु॥एकोथवाऽप्यच्युततत्समस्तंक्षामयेत्वामहमप्रमेयं॥४२॥
॥सम०॥ ॥शय्यासनीभोजनिंचालतांही॥हास्यार्थकेलाअपमानकाही॥
मागेपुढेंहोमजदेवराया॥समाकरीअच्युतअप्रमेया॥४२॥ ॥आर्या॥ ॥हा
स्येंकरितांजाकोंकीडासनिआसनीशयनिनमी॥येकांतीलोकांतीकरीसमामीसमा
पनार्थनमी॥४२॥ ॥दोहरा॥ ॥भोजनशयनविहारमेंकियाअनादरभा
य॥तेनुलमासबकीजियेंप्रभुतुमकेशवराय॥४२॥ ॥ओवी॥ ॥विहा

रआसनभोजनशायन॥ असत्कारिलालीला विनोदाकारण॥ अन्युताथोरअप
 राधजालाहणोन॥ क्षमाकरवितों स्वामिया॥ ४२॥ ॥अभंग॥ ॥मागेपु
 ठेहीजेमजदेवराया॥ क्षमाअप्रमेयाकरीसख्या॥ १॥ अन्युताअहूयानेणोनियांगेर्व
 ॥रुसोंफुगोंअघवेक्षमाअसो॥ २॥ चांगतेचमागोंउराउरीदेवा॥ सारथीस्वभावातू
 जकेले॥ ३॥ कौरवांचेसमेधाडिलेंशिष्टाई॥ पाहातांअन्यायीकोटीतुका॥ ४॥
 ॥श्लोक॥ ॥पिताऽसिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान्
 ॥नत्वत्समोऽस्यभ्यधिकःकुतोऽन्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः॥ ४३॥
 ॥सम०॥ ॥पिताजगाचासचराचराचातूंपूज्यसर्वांगुरुवर्यसाचा॥ नतुल्य
 कोणहीतुजथोरदेवाकैचात्रिलोकीअतुलप्रभावा॥ ४३॥ ॥आर्या॥ ॥स्थिरच
 रलोकांचातूबापगुरुश्रेष्ठआणिपूज्यमहा॥ नतुजसमानअधिककुणीविजगीतुझा
 प्रभावअनुपमहा॥ ४३॥ ॥दोहरा॥ ॥पिताजुतुमसडूसारकेतुमजुगुरु
 ईश॥ तुमसरकोउनकरेकौनकरेतबरीस॥ ४३॥ ॥ओवी॥ ॥तूंपिताचरा
 चरलोकांशी॥ आणिगुरुपूज्यहोशी॥ आणीकअधिकनाहीतुजऐशी॥ त्रैलोक्यामा

जी॥ ४३॥ ॥अभंग॥ ॥पिताहोसीतूंजगाचा॥ चराचरजडजीवाचा॥ १॥
 तूंपूज्यसर्वांगुरु॥ सर्वसर्वात्मासाचारु॥ २॥ तुल्यनाहींकोणीतुज॥ देवाथोरदिसे
 मज॥ ३॥ अतुलप्रभावत्रैलोका॥ कोठेंयेवांनेणेतुका॥ ४॥ ४३॥ ॥श्लोक॥ ॥त
 स्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वामहमीशमीड्यम्॥ पितेवपुत्रस्य
 सर्वेवसरव्युःप्रियःप्रियायार्हसिदेवसोदुम्॥ ४४॥ ॥सम०॥ ॥ह
 णूनिवंदीपसरुनिकाया॥ प्रसन्नव्हांवेमजदेवराया॥ क्षमाकरीजेविंपितासुताला॥
 सखासख्यालाप्रियहिप्रियाला॥ ४४॥ ॥आर्या॥ ॥यास्तवसाष्टांगनमीप्र
 सन्नहोमजकरींक्षमाऐशी॥ जैशीकरिबापसुतामित्रसरव्याकीप्रियप्रियातैशी॥
 ४४॥ ॥दोहरा॥ ॥तोहीनवतप्रसन्नहोछमाढोखजेमोहि॥ जोपिताफुलकों
 पतीप्रियहीमित्रमित्रकोंजोपि॥ ४४॥ ॥ओवी॥ ॥याकारणेंतुलानमस्कारि
 तों॥ जसासखासख्यासिनो॥ पुत्रासिपिताक्षमाकरितो॥ तैसीरुपाकरीनारायणा
 ॥ ४४॥ ॥अभंग॥ ॥हणूनवंदीदेवराया॥ पसरोनिस्वात्मकाया॥ १॥ देवदे
 वाहोप्रसन्न॥ आहीनरीश्रासंपन्न॥ २॥ पितासुताक्षमाकरी॥ जेविंसखासख्यांत

रीं॥३॥ प्रियप्रियालासदावे॥ नुकासमामागेजावे॥४॥४४॥ ॥श्लोक॥
 ॥अदृष्टपूर्वहृषितोस्मिदृष्टाभयेनचप्रव्यथितमनोमे॥तदेवमेदंशयदेव
 रूपंप्रसीददेवेशजगन्निवास॥४५॥ ॥सम॥ ॥अपूर्वहेदेखुनिहृष्टजा
 लों॥परंतुचितीबहुफारभ्यालों॥पूर्वाजसादाखविदेहतेसा॥प्रसन्नहोऊनिजगन्नि
 वासा॥४५॥ ॥आर्या॥ ॥पूर्वनिदेखियेलेउठलेरोमांचयासपाहूनी॥भय
 भातमनामजतेदावीरूपप्रसन्नहोऊनी॥४५॥ ॥दोहरा॥ ॥रूपपहिलेहो
 रावरोमाहिहरखभयहोय॥पहिलेरूपदिखाइयेहोजीवतयाजोय॥४५॥ ॥ओ
 वी॥ ॥कधीनाहीदेखिलेतेदेखुन॥हर्षआणिभयपावलेमाझेमन॥आतांपहिले
 चरूपदाखवीप्रसन्नहोउन॥देवानगन्निवासा॥४५॥ ॥असंग॥ ॥हृष्टजा
 हलोंहेअपूर्व॥रूपदेखोनियांसर्व॥१॥परंतुयाचिन्तामाजी॥भयेकांपतसेआजी॥
 २॥आतांपूर्वाचाहोतास॥देहदाखवीआह्लास॥३॥जरीप्रसन्नव्यापका॥तरिसं
 बोखावातुका॥४॥४५॥ ॥श्लोक॥ ॥किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमि
 च्छामित्वांद्रष्टुमहंतथैव॥तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभवविश्वमू

र्त्ते॥४६॥ ॥सम॥ ॥करीगदाचक्रकिरीटमाथां॥तेइच्छितोदर्शनरुष्णा
 नाथा॥जेचौंभुजाचेतवरूपसोपें॥तेदाविहेझांकुनिउग्ररूप॥४६॥ ॥आर्या॥
 ॥चक्रकिरीटिगदातेधरिपहिलेरूपतूंचतुर्बाहो॥अमितकराविश्वतनूत्यारु
 पेइच्छितोतुलापाहों॥४६॥ ॥दोहरा॥ ॥मुगुटविराजतसीसपरशंखच
 क्रतवहात॥इहविधिमोहिदिखायेप्रभुहोतुमजगन्नाथ॥४६॥ ॥ओवी॥
 ॥माथांमुगुटगदाचक्रकरी॥पहावयाइच्छितोअंतरीं॥तेरूपतुझेऐसेचतुर्भु
 जमुरारी॥प्रकटकरीआतां॥४६॥ ॥असंग॥ ॥करीगदासुदर्शन॥किरी
 टमस्तकपावन॥१॥रुष्णनाथाअनाथाच्या॥सेटीयाचितोतुमच्या॥२॥सोपीच
 तुर्भुजमूर्त्ती॥जेकवटाकेआह्लाहातीं॥३॥तीदाखऊनीहेझांका॥जेथेंउमजनेये
 तुका॥४॥४६॥ ॥श्लोक॥ ॥श्रीभगवानुवाच॥ ॥मयाप्रसन्नेनतवा
 र्जुनेदंरूपंपरंदर्शितमात्मयोगात्॥तेजोमयंविश्वमनंतमाद्यंयमेत्वद
 न्येननदृष्टपूर्वम्॥४७॥ ॥सम॥ ॥हेअर्जुनातूजरूपानुरागे॥म्या
 दाविलेरूपनिजात्मयोगे॥अनंततेजोमयविश्वखाणी॥जेदेखिलेतूजविणेनके

णी॥४७॥ ॥आर्या॥ ॥म्यारूपआत्मयोगेंतोपुनितुजपरमदाविलेंतेजें॥
 तुजविणअन्यनपाहेविश्वअनंताद्युक्तजेंतेजें॥४७॥ ॥दोहरा॥ ॥तो
 हिदिखायोरूपमेंअतिप्रसन्नचित्तहोय॥आदिअंतजोतेजमेंदेखसकेनहिंकोय॥
 ४७॥ ॥ओवी॥ ॥अर्जुनायोगेंकरुन॥रूपदाविलेंहोवोनिप्रसन्न॥हेतुजपा
 चुन॥देखिलेंनाहींकोणी॥४७॥ ॥अभंग॥ ॥बोलेदेवतासाधूचा॥महा
 मेघगंभिरबावा॥१॥ पार्थारूपेनेंदाविलें॥विश्वरूपम्यांआपुलें॥२॥आत्मरूपते
 जोमय॥अनंतकींविश्वालय॥३॥नेणेकोणीतुजविण॥तुकाहणेमाझीखूण॥
 ४॥४७॥ ॥श्लोक॥ ॥नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नचक्रियाभिर्नतपो
 भिरुग्रैः॥एवंरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनकुरुप्रवीर॥४८॥
 ॥सम॥ ॥यागींवेदाध्ययनींनदानीं॥कर्मनिवाउग्रतपेंकरुनी॥नसर्व
 थाशक्यजगींपहाया॥मीआणिकायेरितिभक्तराया॥४८॥ ॥आर्या॥
 ॥नरलोकींउग्रतपेंदानमखेंकर्मवेदअध्ययनें॥त्यारूपेंमीतुजविणशक्यपहायान
 अन्ययानयनें॥४८॥ ॥दोहरा॥ ॥वेदजग्यतपदानउरुक्रियाध्ययनतेजे

हे॥ मोरोरूपअसक्यसोनिरपदिखायोतोहे॥४८॥ ॥ओवी॥ ॥वेदयज्ञे
 अध्ययनेंदानें॥विधीनेंकर्माचरणें॥त्रैलोक्यामाजीकवणें॥माझेरूपतुजवेगळेंदेखि
 लेंनाहीं॥४८॥ ॥अभंग॥ ॥यागींवेदाध्ययनस्थळीं॥दानींसत्कर्ममंड
 लीं॥१॥उग्रतपाहींपार्थी॥जगींशक्यनसर्वथा॥२॥पहायासरेआणिका॥मीइत
 राकुरुनायका॥३॥काहींनातुडेलोकांहीं॥अरेदेखेतुकादेहीं॥४॥४८॥ ॥श्लो
 क॥ ॥मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्टारूपंपोरमीदृष्टमेदम्॥व्यपे
 तभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वंतदेवमेरूपमिदंप्रपश्य॥४९॥ ॥सम॥ ॥न
 होव्यथेनेंमनमूढतुझे॥अत्युग्रहेंदेखुनिरूपमाझे॥होऊनियांनिर्भयमागुतीहे॥
 तूंतेचमाझेनिजरूपपाहे॥४९॥ ॥आर्या॥ ॥घोरस्वरूपपाहुनिनहोव्यथा
 मूढबापाहा॥निर्भयसंतुष्टमनेंमाझेपूर्वस्वरूपबापाहा॥४९॥ ॥दोहरा॥
 ॥रूपभयानकदेखिकेंतवहीजीवडराय॥अबभयकोंडारदेपहिलेरूपतुंजोय॥४९॥
 ॥ओवी॥ ॥माझेघोररूपदेखोनिनयनीं॥तेणेंभयव्यथानधरीमनीं॥
 आतांभयटाकोनिप्रीतिधरोनी॥पहिलेंपूर्वरूपपाहेंमाझे॥४९॥ ॥अभंग

॥ ॥ याव्यथेनंमूढमन ॥ नहोहोईसावधान ॥ १॥ माझेरूपभयंकर ॥ देखुनभ्या
 लेंरेअंतर ॥ २॥ आताएकदामागुती ॥ निर्भयहोईवीरपती ॥ ३॥ रूपतेचपाहेपु
 न्हा ॥ जेथेतुकाआलाध्याना ॥ ४॥ ४९॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ इ
 त्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्तास्चकंरूपं दर्शयाभासभूयः ॥ आश्वासयामा
 सचभीतमेनंभूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५०॥ ॥ सम ॥ ॥ बोलुनि
 यांयेरितिवासुदेव ॥ तेअर्जुनादारवविरूपदेव ॥ भ्यालाबहूदेखुनिजोप्रताप ॥ अम्हा
 सिलाहोउनि सौम्यरूप ॥ ५०॥ ॥ आर्या ॥ ॥ बोलुनिऐसेपुनरपिदावीनि
 जरूपतोनयाश्वासी ॥ होउनि सौम्यश्रीहरिभ्यालाजोपार्थत्यासआश्वासी ॥ ५०॥
 ॥ दोहरा ॥ ॥ अर्जुनसोऐसीकहिपहिलेंरूपवताय ॥ समाधानबहुवि
 धकियोभयतेंलियोबचाय ॥ ५०॥ ॥ ओवी ॥ ॥ संजयहणदेवऐसेबोलुनी
 ॥ आपुलेंरूपदारवविलेंमागुतेनी ॥ आश्वासिलासौम्यरूपहोवोनी ॥ भ्यालियाअर्जु
 नासी ॥ ५०॥ ॥ अभंग ॥ ॥ संजयबोलेकुरुवर्या ॥ वासुदेवकृतकार्या ॥ १॥ ऐ
 सेबोलिलेअर्जुना ॥ कृष्णरूपेंजालापुन्हा ॥ २॥ ग्राहिकाचाचआवडी ॥ व्यापारीक

उकलीघडी ॥ ३॥ नेघेजाणुनठेविली ॥ तुकाहणेशांतीदीली ॥ ४॥ ५०॥ ॥ श्लोक
 ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वेदं मानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिं
 वृत्तः सचेताः प्रकृतिंगतः ॥ ५१॥ ॥ सम ॥ ॥ नररूपतुझेसौम्यहेंदेखोनि
 जनार्दना ॥ आतांअसेंबन्यावृत्तीबुद्धीसींस्मृतिपावलों ॥ ५१॥ ॥ आर्या ॥
 ॥ हेंमानुषरूपतुझेपाहुनि सौम्यप्रसन्नचित्तअसे ॥ स्वस्थप्रकृतिहिजालीवाटेमाज
 मलोचिआजिअसें ॥ ५१॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ रूपअनूपतुमध्योतारूपेंहोंदेख
 ॥ प्रकृतीलहीमेंआपनींभयासूचतबिरोख ॥ ५१॥ ॥ ओवी ॥ ॥ अर्जुनहण
 जनार्दना ॥ मनुष्यरूपातेंदेखोन ॥ मोहगेलापळोन ॥ ज्ञानमजजाहालें ॥ ५१॥
 ॥ अभंग ॥ ॥ पार्थआनंदेंनिवाला ॥ देवदेखतासानुला ॥ १॥ स्वमापरीआदिते
 ज ॥ क्षणेंमावळेसहज ॥ २॥ निशीउदयांततारा ॥ तेविदेखेसैन्यभारा ॥ ३॥ आपण
 रथाखालींउभा ॥ चरिदेखेपद्मनाभा ॥ ४॥ रांखचक्रादीहत्यारें ॥ चतुर्पाणीरूपगोजि
 रें ॥ ५॥ ठाणलक्षणेंनेटका ॥ दिसेसौम्यटविटका ॥ ६॥ हर्षेंबोलेधनंजय ॥ तुझेदेखि
 येल्यापाय ॥ ७॥ आतांबुद्धीस्मृतीआली ॥ वृत्तिराहिलीचांगली ॥ ८॥ नकोपाल

दधेऊं पुन्हा ॥ तुकाह्यणे न नार्दना ॥ १ ॥ ५१ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ श्री भगवानुवाच ॥
 ॥ सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम ॥ देवा अप्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनं कं
 क्षिणः ॥ ५२ ॥ ॥ सम ॥ ॥ हे रूप देवणे कष्टमाझे जे देखिलें तुवां ॥ या रूपाने
 देव तेही सदा दर्शन इच्छिती ॥ ५२ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ जे देखिलें तुवां रे अशक्य
 जें रूप ते पाहायास ॥ पाहों इच्छित्ति सरही माझ्या रूपा स ते महायास ॥ ५२ ॥
 ॥ दोहरा ॥ ॥ देख्यो प्रसन्न रूप यह जो तूं देख्यो मीत ॥ तात्पर्य रूप को देवता देखो चा
 हत नीत ॥ ५२ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ माझे हे दुर्लभ स्वरूप ॥ तुला दाखविलें अरूप ॥
 पहावया करिती तप ॥ देवांस दुर्लभ जे ॥ ५२ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ भक्त नायका
 चेशब्द ॥ ऐकुनि वेद जाला स्तब्ध ॥ १ ॥ चुकी आपणा कुन जाली ॥ जासी जाणीव क
 को दिली ॥ २ ॥ हाति आल्या मेरु राई ॥ सत्य बोलतो अन्वयी ॥ ३ ॥ भगवण गावेड
 या ॥ काइ हांसो धनंजया ॥ ४ ॥ अरे अश्वे वृथा गगन ॥ खरें सांगतो निवडून ॥ ५ ॥ ज
 या पासोनी अपार ॥ होति जाती दश अवतार ॥ ६ ॥ कष्ट भोगिती सरगण ॥ रूप पा
 हावया संपूर्ण ॥ ७ ॥ जे कां माझे देखिलें तुवा ॥ नव सुकरी वीव जीवा ॥ ८ ॥ तुकाव

दला किंचित ॥ झालें त्रिजगतीं विख्यात ॥ १ ॥ ५२ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ नाहं वेदे
 र्न तपसान दानेन न चेज्यया ॥ शक्य एवं विधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥ ५३
 ॥ ॥ सम ॥ ॥ मी वेदीन तपी दानीं न पूजे हि कसूनियां ॥ पाहाया शक्य
 येरीत तुवां देखिलें जसें ॥ ५३ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ या परिचामी दाने यज्ञे वेदे
 तपे हि सायासे ॥ शक्य पाहाया सन मे जे सें त्वां देखिलें अनायासे ॥ ५३ ॥ ॥ दो
 हरा ॥ ॥ दान जग्य तप विधिकिये मोहिन देखे कोय ॥ बिन श्रम पारथ तूं अबे
 मोको रड्यो जु जोय ॥ ५३ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ वेद यज्ञ दाने कसून ॥ हे रूप कोण
 न दिसे जाण ॥ तुवां पाहून झालें रूपाचें ज्ञान ॥ अणिक कोणी पाहावया शक्य नो हे
 ॥ ५३ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ दानीं तपी वेदीनामीं ॥ पूजादिकांचे संप्रमी ॥ १ ॥
 शक्य पाहाया येरीती ॥ तुवां देखिली जे मूर्ती ॥ २ ॥ बहु निदानी चाठेवा ॥ तुवां पा
 हिला पार्थिवी ॥ ३ ॥ सनकादिक जया सारीं ॥ तुकाह्यणे बहू कष्टी ॥ ४ ॥ ५३ ॥
 ॥ श्लोक ॥ ॥ भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवं विधोऽर्जुन ॥ ज्ञा
 तुं द्रष्टुं च तत्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥ ५४ ॥ ॥ सम ॥ ॥ तोमी आत्मैक्य

भक्तीनें येरितीशक्यअर्जुना ॥ जाणायासपाहायासप्रवेशायासतत्वता ॥ ५४ ॥

॥ ३० ॥ ॥ ऐसामीपरिएकाभक्तीनें लभ्यही प्रवेशाया ॥ जाणावयापा
हायातलें मीसुलभसमजऐशाया ॥ ५४ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ भगतअनेतकों
उकरे सोदेखेयाभाय ॥ निकंजाने मोहिसों मोसेंरहेसमाय ॥ ५४ ॥ ॥ ओवी ॥

॥ मजपाहणें जाणणें देखणें ॥ तें सर्वभक्तिचे निगुणें ॥ ऐसें मजजे जाणणें ॥
तें ममरूपीं प्रवेशाया ॥ ५४ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ तामी आत्मैक्यभक्तीनें ॥ शक्य
पार्थायेरीतीनें ॥ १ ॥ जाणायासपाहायास ॥ अंती गती प्रवेशास ॥ २ ॥ जरी आव
डीसगुणी ॥ चित्तवे विरे निर्गुणी ॥ ३ ॥ तें चसार्थकतत्वता ॥ तुकाजालायाजाण
ता ॥ ४ ॥ ५४ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ भक्तर्मलमत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः

॥ निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पांडव ॥ ५५ ॥ ॥ सम ॥ मद्भक्तनिः
संगज्याला मीथोर करि मत्क्रिया ॥ निर्वैरसर्वाभूती जो तो पावे मजपांडवा ॥ ५५
॥ ॥ ३० ॥ ॥ मीपरमजयालामदर्चकआणि नित्यमद्भक्त ॥ निर्वैरसर्व
भूती पावे माते असंगतो युक्त ॥ ५५ ॥ ॥ दोहरा ॥ ॥ मोनिमिनकरमकरेस

जे भगतीत जे और ॥ वैरनकाहु सें करे लहे समो में ठौर ॥ ५५ ॥ ॥ ओवी ॥
॥ मद्भक्तीनें जाण ॥ मीथोर करी हें कीर्तन ॥ सर्वभूती निर्वैर होणे ॥ तो मजमाजीस
मावे ॥ ५५ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ जालानिः संगमद्भक्त ॥ मीथोर हा धरी हेत ॥ १ ॥
करी मत्क्रिया चोखटी ॥ सर्वाभूती द्वेषनुठी ॥ २ ॥ तो गापांडवा पावतो ॥ माझामज
सामावतो ॥ ३ ॥ घंटे पासो नियांनादु ॥ तुकाह्मणे विसंवादु ॥ ४ ॥ ५५ ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शन
योगो नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ वामन ॥ ॥ इति टीका समस्त
की अध्याया अकराविया ॥ श्रीपार्थसारथीकर्ता जो वामन मनोरथी ॥ ११ ॥

॥ तुकाराम ॥ ॥ संजयसांगे धृतराष्ट्र ॥ विश्वरूपी जाहाली यात्रा ॥ १ ॥ एकाद
शाचं मंडळी ॥ पार्थदेवनागोधकी ॥ २ ॥ जन्मे जयासांगे कथा ॥ पै तो वैशांपायन
गाया ॥ ३ ॥ केला समाप्त अध्यावो ॥ तुका उदोकारभावो ॥ ४ ॥ १ ॥ त्याचे पदाच्या
पद्धती ॥ चाले कवी सिद्धमती ॥ १ ॥ तरिच अधिका उणीवा ॥ देवोरिझाला जाणा
वा ॥ २ ॥ श्रीगुरुपांडुरंगापाई ॥ गुरुदास ठेवीडोई ॥ ३ ॥ येथें तुका संगती ॥ गीता

सांपडलीहोनी ॥४॥ तेणें आशिर्वाददिल्ला ॥ नातोकणें मित्रआला ॥५॥ विश्व
 रूपपार्यादावी ॥ मजनिद्रिताचेववी ॥६॥ गेलासंशयउडोन ॥ तुकातुष्टलाभग
 वान ॥७॥ ॥ इतिगीतार्थबोधिन्यां श्रीमद्भगवद्गीताटीकायां एका
 दशोऽध्यायः ॥११॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥